

Memòria de l'estada a Ferreries (Menorca) (15 d'agost - 26 d'agost 2008)

Ja fa dos anys que vaig començar a estudiar català i aquesta llengua m'ha ofert enguany visitar una de les illes Balears: Menorca.

Des de la nostra arribada fins a la nostra sortida, la visita fou com una gran sorpresa. Ja en l'aeroport ens van explicar que havíem arribat a Menorca i que allà se xerra menorquí...iddò, nosaltres vam aprofitar aquesta illa molt polida per aprendre una miqueta de menorquí i conèixer la seva cultura especial.

Per primer cop vam tenir sort de tot el món perquè les famílies que enguany van prendre la decisió d'invitar uns estudiants txecs de català a casa seva van ser els millors de Ferreries.

Jo vaig estar allotjada a la família de Maties Sansaloni Coll com a casa meva amb la meva família de veritat.

Això per a mi significa un sentiment especial i insubstituïble.

També a la casa de la família del meu company txec vaig tenir la porta oberta. Els vespres amb vi, olives, pernil, pomada quan vam xerrar de totes les coses del món ens van deixar un coneixement del pensament, dels problemes i de la cultura no només menorquina.

Durant el dia vaig conèixer el ritme del dia d'una família menorquina, podia col·laborar amb la preparació del menjar i provar tots els costums especials (per exemple, vaig berenar de „cocabamba amb sobrassada i amb mel“)

Vull dir que les famílies ens van considerar com una part dels seus parents.

No ho esperava i aquesta experiència va ser fantàstica.

Confio que la bon amistat no s'hagi acabat amb la meva sortida.

L'ambient familiar va ser una bona sorpresa, però nosaltres vam venir també ocasió per conèixer els seus costums durant la Festa Major de Sant Bartomeu i, gràcies a la nostra guia Teresa Sansaloni, ho vam conèixer tot beníssim. I no puc ni vull escriure més de la festa perquè és un espectacle i no és suficient explicar-la. Cal que hi vingueu i pogueu participar-hi.

Ho vaig passar superbé i aquesta illa petita m'ha apassionar. La gent que hi vaig conèixer m'ha donat molt perquè volien parlar amb nosaltres en menorquí i això va ser l'objectiu del meu viatge: aprofitar el meu català i aprendre quelcom d'especial. Iddò, i en conclusió... puc dir que la "missió" va ser un èxit i que he conegut més o manco un altre país catalanoparlant.

He escrit aquesta memòria amb unes paraules menorquines amb l'objectiu de demostrar que l'experiència menorquina és, fins ara, molt forta.

Hem de donar moltíssimes gràcies a l'Ajuntament de Ferreries, a n'Andreu Bauçà i Sastre, i, així mateix, a tothom que em va facilitar passar un temps inoblidable a Menorca. Cada beca em dona molta il·lusió per continuar estudiant català perquè sempre comprovo que la llengua catalana m'obre les portes a un món catalanoparlant que val la pena de conèixer.

Romana Sachová

Universitat Carolina de Praga, 26 de setembre de 2008

*petit vocabulari menorquí:

xerrar = parlar

idò = doncs

polit= maco

cocabamba = ensaïmada menorquina, té un gust totalment diferent de l'ensaïmada de Mallorca

berenar= esmorzar

manco= menys

